

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 378/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresnej prokuratúry Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 17/08 a Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 30/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2009 doručená sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresnej prokuratúry Malacky (ďalej len „okresná

prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 17/08 a Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 30/09.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Som účastníkom konania, ktoré je dnešným dňom, na základe oznámenia Okresnej prokuratúry Malacky, vedené pred OS Malacky pod č. k. 1 T 30/09...

V konaní, ktoré teraz tvoria predmet a meritum tejto mojej sťažnosti, mám postavenie obvineného spolu s ďalšími tromi spoluobvinenými i napriek tomu, že v pôvodnom uznesení, ktoré bolo voči nám vznesené, je uvedených 7 spoluobvinených. Tým chcem hneď začiatkom uviesť, že traja spoluobvinení z prvého obvinenia sa zdržujú na neznámom mieste, doposiaľ sme neobdržali žiadne rozhodnutie ani OP Malacky, ani OS Malacky o prípadnom vylúčení ich veci na samostatné konanie ako proti ušlým, resp. proti nám, pretože skutky každého jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti navzájom tak súvisia, že podľa môjho názoru, nie je vec možné náležité prejednať v zmysle základných zásad ústavou zaručených práv a slobôd a z toho vyplývajúcich ako trestnoprávných dôsledkov.

Z celého prípadu je zrejmé, že prvé obvinenie vznesené proti mne a ostatným účastníkom tohto konania bolo vznesené dňa 3. 10. 2003 a následne začaté trestné stíhanie dňa 28. 1. 2004 na skutkovom základe, ktorý vyplýva zo spisu ČVS:-101/OVK-Ma-2004. Skutky sú opísané, ale podľa môjho názoru nepreukázané.

Od prvých úkonov vykonaných v tejto veci uplynulo obdobie 9 rokov a od doručenia obžaloby s nedostatkami vyššie opísanými, uplynulo deväť mesiacov. Preto som sa obrátil na dozorujúceho prokurátora svojou sťažnosťou na prieťahy v konaní. Keďže vec nebola ukončená ani do dnešného dňa, t. j. po deviatich rokoch, opätovne som sa sťažoval a žiadal svoje prijatie u generálneho prokurátora SR, ktorej žiadosti však nebolo vyhovené.

Keďže som vyčerpal všetky možnosti podaní, sťažností prostredníctvom Okresnej prokuratúry v Malackách, Krajskej prokuratúry v B. ako aj GP SR, podávam túto sťažnosť na Ústavný súd.

V oznámení o odložení podania zo dňa 29. 9. 2009, ktoré som prevzal od Ústavného súdu, bol som poučený o podmienkach, za ktorých ÚS SR môže konať. Preto splňajúc poučenie obsiahnuté v predmetnom rozhodnutí ÚS SR, predkladám sťažnosť, ktorou

namietam porušenie základných práv spočívajúcich v zbytočných prietahoch v konaní, nakoľko moje doterajšie sťažnosti na prietahy v konaní nevedli k náprave.

Namietam porušenie čl. 48. ods. 2 Ústavy ako aj čl. 6. ods. 1 Dohovoru... nakoľko prerokovanie mojej veci bez zbytočných prietahov postupom vyšetrovacích orgánov v Malackách, Okresnej prokuratúry v Malackách, Okresného súdu v Malackách, bolo porušené...“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Konaním vedeným na Okresnej prokuratúre v Malackách pod č. k. 1 Pv 17/08, v spojení s konaním Okresného súdu v Malackách č. k. 1 T 30/09, ktorým sa vedie konanie proti M. P..., boli porušené práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46. ods. 1 Ústavy SR /článok 6, ods. Dohovoru/.

M. P. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie 10.000 €, ktorú je mu povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu OS Malacky.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 17/08 a okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 30/09.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na rozhodnutie (petitom). Petit požadovaný sťažovateľom sa však nezhoduje s dôvodmi sťažnosti. Sťažovateľ síce v odôvodnení sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale v petite sťažnosti už namieta iba porušenie svojho základného práva na „*spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru*“ okresnou prokuratúrou a okresným súdom, pričom vecne porušenie týchto práv v sťažnosti vôbec neodôvodnil a nekonkretizoval (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a ani nepripojil o tom relevantné dôkazy (napr. rozhodnutie príslušného orgánu o tom, že bola podaná na sťažovateľa obžaloba na okresnom súde v októbri 2009, alebo či podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní pred okresným súdom v jeho veci vedenej pod sp. zn. 1 T 30/09), a to aj napriek tomu, že bol poučený ústavným súdom vo veci vedenej pod č. k. Rvp 1592/09-4 z 29. septembra 2009 o základných zákonných náležitostiach, ktoré má spĺňať návrh na začatie konania, a bol poučený i o tom, že má svoju vec prekonzultovať s kvalifikovaným právnym zástupcom. Odôvodnenie sťažnosti sťažovateľa nie je vôbec zosúladené s jeho návrhom na rozhodnutie.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aké vyplývajú z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 151/06).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

Ústavný súd preto na základe uvedeného rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa, a to pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v uvedenej veci, avšak len pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2009